

Dossier nr. 1706/2006

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS AD-TIV

SENTINTA CIVILĂ NR. 684/C

Sedința publică din 10 mai 2006

PREȘEDINTE : Tatiana I. Iancu-judecător

GREFIER : S. T.

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cauzei comerciale formulată de creditoarea SC „SILTEX” SRL în contradictoriu cu pârâta DGFP Sibiu, pentru anulare decizie.

La apelul nominal nu se prezintă părțile.

Procedura completă.

Cauza a fost dezbătută în fond la data de 3 mai 2006 când cei prezenți au pus concluziile consemnate în încheierea din aceeași zi care face parte integrantă din prezenta sentință.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ fiscal reclamanta S.C. „SILTEX” S.A. Sibiu a solicitat în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu anularea deciziei nr. 1/13.02.2006, a deciziei de imputare nr. 5874/9.11.2005, precum și a Raportului de inspecție fiscală nr. 5874/9.11.2005 și în consecință, exonerarea societății reclamante de la plata sumei de 2.170 RON.

În motivarea acțiunii se susține, în esență că, obligația aferentă perioadei 1.01.1994-7.11.2005 stabilită prin actul de control nr. 5874/2005 este nelegală față de data controlului-19.11.2005, dreptul organului fiscal de a calcula și percepe impozite pentru perioada anterioară datei de 9.11.2000 este prescris, iar pe de altă parte, societatea reclamantă a respectat prevederile Legii nr. 12/1992 și ale art. 31 din OG 70/1994, în sensul că după îndeplinirea perioadei de scutire de 5 ani de la plata impozitului pe profit (până la 9.11.1999) a funcționat o perioadă egală cu perioada de scutire.

Prin întâmpinarea depusă la dosar la f.8, pârâta D.G.F.P. a Jud. Sibiu solicită respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală.

Acțiunea a fost legal timbrată.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta a fost supusă controlului fiscal pe perioada 01.01.2000-31.10.2005, iar prin actele de control nr. 5874/9.11.2005 atacate (f.17 și f.20) pârâta,

constatând că societatea reclamantă a beneficiat de o perioadă de scutire la plata impozitului pe profit pentru o perioadă de 5 ani de la înființare până în luna noiembrie 1999 în temeiul art.5 din Legea 12/1991 și nu a mai realizat venituri încă 5 ani de la expirarea perioadei de scutire, a recalculat sumele datorate suplimentar cu titlu de impozit pe profit de la înființare și până la 07.11.2005.

Impotriva actelor fiscale societatea reclamantă a formulat contestație, respinsă ca neîntemeiată prin Dec.nr.1/13.02.2006 emisă de către D.G.F.P.Sibiu.

Verificându-se actele fiscale atacate în raport de dispozițiile legale în materie și în contextul probator dat, se constată următoarele:

Reclamanta a beneficiat de o perioadă de scutire de 5 ani la plata impozitului pe profit, respectiv în perioada 01.01.1994-01.11.1999 în temeiul dispoz.art.5 din Lg.12/1991 privind impozitul pe profit, iar ulterior acestei perioade, reclamanta nu a mai realizat venituri din activitatea productivă.

Conform dispoz.art.31 din O.G.70/1994 privind impozitul pe profit, derogatoriu de la dispozițiile comune ale Codului de procedură fiscală „scutirile de impozit pe profit prevăzute la art.5 din Lg.12/1991 privind impozitul pe profit..., cu modificările ulterioare, vor rămâne valabile numai în cazul persoanelor juridice care s-au înregistrat la Registrul Comerțului înainte de 1 ianuarie 1995 și pentru care perioada de scutire nu a expirat. ^{Cit} Aceluiași text de lege, scutirea, operează până la expirarea perioadei legale, cu condiția de a activa și a realiza în continuare venituri încă o perioadă de scutire, iar în caz contrar, impozitul pe profit se recalculează, inclusiv pentru perioada de scutire, potrivit reglementărilor existente la data acordării facilităților.

În aceste condiții, în mod corect organul de control fiscal a procedat la recalcularea impozitului pe profit de la înființare până la 07.11.2005, cu consemnarea faptului că din Situația financiară anuală simplificată la 31 decembrie 2002 înregistrată la nr.30.285/17.02.2003 și a Raportului de gestiune, rezultă că societatea reclamantă nu a mai desfășurat activitate începând cu anul 2002, cu stabilirea unui impozit pe profit suplimentar de 1.700 lei RON, a dobânzii aferente de 1.700 lei RON, precum și penalitățile de întârziere de 200 lei RON.

Ca atare, susținerile reclamantei referitoare la prescrierea dreptului organului fiscal de a stabili aceste obligații fiscale suplimentare sunt nefondate.

Pe cale de consecință, se relevă că în mod corect pârâta D.G.F.P.Sibiu, sesizată cu soluționarea contestației reclamantei împotriva actelor fiscale în discuție, a procedat la respingerea contestației ca neîntemeiată prin Decizia dedusă judecătii.

Față de cele prezentate, se constată că prezenta acțiune în contencios administrativ fiscal este nefondată, procedându-se, în baza art.182 alin.2 C.pr.fiscală, la respingerea acesteia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARESTE**

Respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta S.C. „SIL EN” S.R.L., cu sediul în Sibiu, str. Borei nr.16, cf. nr. 1/2006, împotriva pârâtei DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUD.SIBIU, cu sediul în Sibiu, str.Calea Dumbrăvii, nr.28-32.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică, azi 10.05.2006.

PREȘEDINTE

GREFIER

Red: _____
Cop. 2 .8.06

